

ikke, at dertil var fjerneste Anledning. Jeg betragter dette som en Sag, hvor vi Alle kunne være enige om at søge at arbejde til et fælles Maal, og jeg ser ikke den fjerneste Grund for ham til ved denne Leilighed at komme ind paa nogen Kritik, endog en misbilligende Kritik, af Understøttelsesforeningens Virksomhed. Jeg tror ikke, at Anledningen var passende, og jeg skal ikke optage den i saa Henseende udfastede Sandfse.

Paulsen: Jeg har begjæret Ordet, fordi det forekom mig, at der i de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) gjorde, synes at ligge en Misforstaaelse derved, at der her i § 5 i det Endringsforflag, som foreligger i Dag, staar „Understøttelsesforeninger“ og ikke „Understøttelsesforeninger“. Imidlertid har jo det nævnte ærede Medlem rettet dette ved udtryffeligt at udtale, at dette Lovforflag ikke hjemler Kjøbenhavns Kommune alene Ret til at give Penge til Understøttelsesforeningen, altsaa den store, men at der udtryffeligt heri indeholdes en Udtalelse om, at saafremt der findes andre Understøttelsesforeninger, hvad der vist neppe kan betvivles, her i Kjøbenhavn, hvis Statuter og hele Organisation er tiltalende, og som ere godt indrettede og nyde tilstrækkelig Lillid, saa vil det ogsaa for dem staa aabent at faae Bidrag fra Kjøbenhavns Kommune. Jeg skal altsaa ikke længere dvæle ved det, der er udtalt nu, ihvorvel jeg i samme Dødblik, som disse Bemærkninger bleve fremsførte, rent ud sagt delte den af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremsatte Anskuelse om, at det vilde have set fort ud, om netop de, der ikke havde boet i 5 Aar i Kjøbenhavn, skulde være udelukkede fra den Hjælp, der kun gives paa Grund af extraordinære Forhold og i ganske ordinære Tilfælde. Med Hensyn til de Veie, ad hvilke man kunde skaffe Understøttelse, skal jeg blot henvise til, hvad der blev brugt i 1877 og tidligere, hvor Nøden ikke var nær saa stor, nemlig at anvise Arbeide, saafremt der maatte findes noget saadant, til Arbeiderne, og at paastjænde dette Arbeide, saa at det blev givet saa snart som mulig. Det maa staa hævet over al Tvivl, at den bedste Del af Haandværkerbefolkningen og Arbejderbefolkningen ulige hellere foretrækker at faae Arbeide, for derigjennem at tilveiebringe det daglige Brød, selv under disse Forhold, fremfor ligefrem at gaa hen og modtage Penge som en nødvendig Gave, en Gave, som selvfølgelig ikke, hvad Loven ogsaa udtaler, vil have Spor af Indflydelse paa deres fremtidige Rettigheder; men det trykker dog alligevel at skulle bede om Hjælp. Jeg skal ved samme Leilighed blot antyde Onskeligheden af, at man, da Tidene jo ere ugunstige herhjemme, hvis der indenfor noget af Ministeriernes Rækkerne skulde fremkomme noget Arbeide

eller gjøres nogen Bestilling af nogenformelt Slags Ting, netop nu vilde tage under særlig Overveielse, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at gjøre en saadan Bestilling her i Indlandet. Det er givet og klart, at den første Regel maa være den, og den maa ikke brydes, at Arbeidet leveres fuldstændig saa godt, som det kan gjøres fra nogenformelt Fabrik i Udlandet. Hvis imidlertid denne Betingelse kan opfyldes, vil der under de Forhold, som nu ere til Stede, være særlig Anledning til at se noget bort fra den Sum, man maaste kan erholde Arbeidet billigere for i Udlandet end i Danmark, fordi der derved gives Arbeide netop til den bedste Del af vore Arbeidere og Haandværkere, og det bliver altsaa en Maade, hvorpaa de kunne fortjene det daglige Brød. Jeg har gjort disse Bemærkninger, fordi jeg anser det for slet ikke umuligt, at der nu forestaar saadanne Arbeider, og jeg vilde anse det for overmaade heldigt, om man offrede Differentjen mellem de to Kjøbsummer, saaledes, at den blev den virkelige Gave. Denne Gave fik man imidlertid mangefold tilbage ved at tilbyde Arbeiderne en Maade, hvorved de selv ved eget Erhverv fortjente det, de manglede.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg er enig med den ærede Taler i, at den Hjælp, man kan yde gjennem Arbeidet, har en væsentlig større Værdi for Modtagerne end den, der ydes paa anden Maade. Naar det ærede Medlem ved denne Leilighed har fundet Anledning til at henstille til Regjeringen at gjøre Bestillinger her i Landet fremfor i Udlandet, saa veed jeg ikke, hvad han siger til i dette Tilfælde; men det har bestændigt været Indenrigsministeriets Princip ikke at tage i Udlandet, hvad man kunde faae lige saa godt i Indlandet og til en rimelig Pris. Naar man desuagtet har maattet tage visse Ting, navnlig Jernbanemateriel, fra Udlandet, har Grunden ubetinget været den, at man har næret Tvivl om, at man vilde kunne faae det her lige saa godt og til en rimelig Pris. Den Dag, da det maa vise sig, at man kan erhverve det lige saa godt og lige saa billigt her som i Udlandet, kan der ikke være nogetformelt Spørgsmaal om at unnlade at tage det herfra, ogsaa af Hensyn til det, der laa i den ærede Rigsdagsmands Udtalelse. Med Hensyn til Udtalelserne af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), skal jeg kun bemærke, at § 5 ogsaa efter min Opfattelse er af en mere formel end reel Betygning. Det er dog ikke aldeles umuligt, at Kjøbenhavns Kommune vil benytte den, men jeg hører af det ærede Medlem, som er bedre kjendt med Kjøbenhavns Kommunes økonomiske Forhold end jeg, at dertil er der ingen Udfigt. Paragrafen har altsaa en mere formel end reel Betygning, men den betyder ogsaa, at vi have givet Kjøbenhavns Kommune en Opmuntring til